

William Blake - The Mental Traveller

I travel'd thro' a Land of Men
A Land of Men & Women too
And heard & saw such dreadful things
As cold Earth wanderers never knew

For there the Babe is born in joy
That was begotten in dire woe
Just as we Reap in joy the fruit
Which we in bitter tears did sow

And if the Babe is born a Boy
He's given to a Woman Old
Who nails him down upon a rock
Catches his Shrieks in Cups of gold

She binds iron thorns around his head
She pierces both his hands & feet
She cuts his heart out at his side
To make it feel both cold & heat

Her fingers number every Nerve
Just as a Miser counts his gold
She lives upon his shrieks & cries
And She grows young as he grows old

Till he becomes a bleeding youth
And she becomes a Virgin bright
Then he rends up his Manacles
And binds her down for his delight

He plants himself in all her Nerves
Just as a Husbandman his mould
And She becomes his dwelling place
And Garden fruitful Seventy fold

An aged Shadow soon he fades
Wandering round an Earthly Cot
Full filled all with gems & gold
Which he by industry had got

And these are the gems of the Human Soul
The rubies & pearls of a lovesick eye
The countless gold of the akeing heart
The martyrs groan & the lovers sigh

They are his meat they are his drink
He feeds the Beggar & the Poor
And the way faring Traveller
For ever open is his door

His grief is their eternal joy
They make the roofs & walls to ring
Till from the fire on the hearth
A little Female Babe does spring

W. Blake – De Zwerver in Gedachten

Ik reisde door een Land van Mensen
Een land van Mannen en ook van Vrouwen
En hoorde en zag zulke vreselijke dingen
Onbekend aan zwervers van de koude Aarde

Want daar wordt de Zuigeling in vreugde geboren
Terwijl hij gewonnen werd in ijselijke smart
Net zoals wij in vreugde de vruchten oogsten
Die wij met bittere tranen zaaiden

En als de Zuigeling als Jongen geboren wordt
Wordt hij aan een Oude Vrouw gegeven
Die hem spijkt op een rots
Zijn Kreten opvangt in gouden Bekers

Zij bindt ijzeren doornen rond zijn hoofd
Zij doorboort zowel zijn handen als zijn voeten
Zij snijdt zijn hart uit langs zijn zijde
Om het zowel koud als warm te laten voelen

Haar vingers tellen elke zenuw
Net zoals een Vrek zijn goud telt
Zij voedt zich met zijn kreten en gillen
En Zij wordt jonger terwijl hij ouder wordt

Tot hij een bloedende jongeling is geworden
En zij een schitterende Maagd
Dan verbreekt hij zijn Kluisters,
En legt h  r aan banden voor zijn plezier.

Hij plant zich in al haar Zenuwen
Net als een Huisvader zijn teelaarde
En Zij wordt zijn woning
En Zeventigvoudige vruchtbare Tuin

En spoedig verkwijnt hij als een oude Schaduw
Dolend rond een Aardse stulp
Volgepropt met edelstenen en goud
Die hij door ijver verkreeg

Het zijn de edelstenen van de Menselijke Ziel
De robijnen en paarden van een smachtende blik
Het ontelbare goud van een schrijnend hart
Het gekerm van de martelaar en het gezucht van de minnaar

Zij zijn diens eten en drinken
Hij spijst de bedelaar en de arme
En de voorbij trekkende reiziger
Voor altijd is zijn deur open

Zijn leed is hun eeuwige vreugde
Zij doen de daken en muren rinkelen
Tot aan het vuur van de haard
Een kleine Meisjes Boreling ontspringt

And she is all of solid fire
And gems & gold that none his hand
Dares stretch to touch her Baby form
Or wrap her in his swaddling-band

But She comes to the Man she loves
If young or old or rich or poor
They soon drive out the aged Host
A Begger at anothers door

He wanders weeping far away
Untill some other take him in
Oft blind & age-bent sore distressed
Untill he can a Maiden win

And to Allay his freezing Age
The Poor Man takes her in his arms
The Cottage fades before his Sight
The Garden & its lovely Charms

The Guests are scatterd thro' the land
For the Eye altering alters all
The Senses roll themselves in fear
And the flat Earth becomes a Ball

The Stars Sun Moon all shrink away
A desert vast without a bound
And nothing left to eat or drink
And a dark desert all around

The honey of her Infant lips
The bread & wine of her sweet smile
The wild game of her roving Eye
Does him to Infancy beguile

For as he eats & drinks he grows
Younger & younger every day
And on the desert wild they both
Wander in terror & dismay

Like the wild Stag she flees away
Her fear plants many a thicket wild
While he pursues her night & day
By various arts of Love beguile

By various arts of Love & Hate
Till the wide desert planted oer
With Labyrinths of wayward Love
Where roams the Lion Wolf & Boar

En zij is gans van vast vuur
En edelstenen en goud, zodat niemand zijn hand
Durft uit te steken naar haar Boreling-gedaante
Of haar in zijn windsels durft te wikkelen

Maar zij gaat tot de man van wie zij houdt
Hij weze jong of oud of rijk of arm
Dra drijven zij de oude Gastheer uit
Een bedelaar aan andermans deur

Wenend zwerft hij ver weg
Tot iemand hem in huis neemt
Zowel blind en door ouderdom gebogen als pijnlijk bedroef
Tot hij een Meisje kan winnen

En om zijn ijzige Ouderdom te verlichten
Neemt de arme man haar in zijn armen
Het huisje verdwijnt uit zijn Zicht
Net als de Tuin en z'n lieflijke Betoveringen

De Gasten worden verspreid over het land
Want het veranderende Oog verandert allen
De zintuigen rollen zich ineen in vrees
En de vlakke aarde wordt een bal

De Sterren Zon Maan verdwijnen allen
Een uitgestrekte woestijn zonder grens
En niets meer om te eten en te drinken
En een donkere woestijn rondom

De honing van haar kinderlijke lippen
Het brood en de wijn van haar zoete glimlach
Het wilde spel van haar lonkend oog
Verlokken hem tot Kindsheid

Want terwijl hij eet en drinkt wordt hij
Jonger en jonger iedere dag
En in de wilde woestijn zwerven zij beiden
In angst en ontzetting

Als het wilde hert vliedt zij heen
Haar vrees plant menig wilde heester
Terwijl hij haar dag en nacht achtervolgt
Bedrogen door verscheidene Liefdeskunsten

Door verscheidene kunsten van Liefde en Haat
Tot de wijde woestijn is bezaaid
Met Labyrinten van nukkige Liefde
Waar in de Leeuw Wolf en Wilde Zwijn ronddolen

Till he becomes a wayward Babe
And she a weeping Woman Old
Then many a Lover wanders here
The Sun & Stars are nearer rold

The trees bring forth sweet Extacy
To all who in the desert roam
Till many a City there is Built
And many a pleasant Shepherds home

But when they find the frowning Babe
Terror strikes thro the region wide
They cry the Babe the Babe is Born
And flee away on Every side

For who dare touch the frowning form
His arm is witherd to its root
Lions Boars Wolves all howling flee
And every Tree does shed its fruit

And none can touch that frowning form
Except it be a Woman Old
She nails him down upon the Rock
And all is done as I have told

Tot hij een nukkige Zuigeling wordt
En zij een wenende Oude Vrouw
Dan zwerft hier menig minnaar
De zon en de sterren worden dichter gerold

De bomen brengen zoete Verrukking voort
Voor ieder die zwerft in de woestijn
En menige Stad daar wordt Gebouwd
En menig aangenaam Herdersverblijf

Maar als zij de Fronsende Zuigeling vinden
Wordt de hele streek met ontzetting geslagen
Ze roepen De Zuigeling De zuigeling is geboren
En vluchten weg aan alle kanten

Want wie de Fronsende Gedaante durft aan te raken
Diens arm verschrompelt tot op het bot
Leeuwen Wilde Zwijnen Wolven vluchten allen jammerend
En iedere boom laat zijn vruchten vallen

En niemand kan die Fronsende Gedaante aanraken
Behalve een Oude Vrouw
Zij spijkert hem vast op de rots
En alles gebeurt zoals ik heb verteld

Werkvertaling: Dries Boucherie